

de STEM van de LAATSTE BAZUIN

40^e jaargang nr. 56, voorjaar 2014

*Driemaandelijke uitgave van de
Hersteld Apostolische Zendingkerk in Nederland*

Het is een boek

*Het is een boek,
waarvan de bladzijden*

*als je ze omslaat
niet tellen;*

*de wind van het omslaan
was er al*

*en achter de zinnen daagt
een nieuwe wereld*

*van inzicht en wer-
kelijkheid,*

*van dagen die dagen
van vreugde,*

*die de Hoofdpersoon
verwerkelijken*

zal.

abe

Vakantie in Zeeland?

In de vakantiemaanden zijn
in Zierikzee de volgende
diensten te bezoeken:

6, 20 en 27 juli en
3, 17 en 31 augustus.

De diensten zijn alle
om 10.00 uur.

COLOFON

Uitgeverij 'De Kandelaar'
Herenweg 7 bis
3513 CA Utrecht
Telefoon: 030 230 07 44
www.uitgeverijdekandelaar.nl

Redactie:

Hogerbeetsstraat 32
2242 TR Wassenaar
www.hazknederland.org
a.w.b@casema.nl
Telefoon: 030-603 28 98

Abonnementen worden gratis verstrekt.

Opgave 023-5285561 of via
e-mail:
info@uitgeverijdekandelaar.nl
Overname van artikelen alleen
met toestemming, ongewijzigd
en met bronvermelding.

Redactie:

A.W. Berkhof

Hoofredactie: H.F. Rijnders

Productie en lay-out:

theologische uitgeverij
NARRATIO
Postbus 1006
4200 CA Gorinchem

ISSN: 1568 - 3419

Bij de voorplaat:
In Kinshasa worden op de
zondagsschool boeken
overhandigd.

‘Ik ben de Opstanding en het Leven; die in Mij gelooft zal leven, al ware hij ook gestorven’

(Jh.11:25b)

Wat is het toch fantastisch, broeders en zusters, het is PASEN!!! Wij mogen allen de opstanding van onze Heer en Heiland gedenken. Het was een stille en droevige week ervoor. Wij moesten stilstaan en ons oog gericht houden op Golgotha, daar waar Hij voor u en voor mij aan het kruis werd genageld. Maar in Zijn dood en door Zijn opstanding heeft Hij ons het eeuwige leven geschonken... welk een heerlijkheid.

Ook wij

Wij moeten weten dat Zijn gemeente, Zijn Lichaam dus, de voetstappen van haar Meester zal moeten volgen. Ook voor ons komt er eens die Goede Vrijdag; ook wij zullen vernedering en verdrukking ondergaan. Als laatste zullen wij de dood moeten smaken, als wij het getuigenis hebben beëindigd. Zo zien wij ook, als het Lichaam van Christus, die tijd tegemoet, dat ook belijdenis gedaan zal moeten worden van de hoop die in ons hart leeft. Dat heerlijke driefoudige verlangen, het verlangen naar Zijn wederkomst, het verlangen naar de ambten en het verlangen naar de gaven van de Heilige Geest. Dan zal ook blijken of er echt een krachtig geloofsleven in ons aanwezig is, om tegen de overmacht

van de antichrist te belijden, wat wij geloven en hopen.

Aanschouwing

Hij is het Licht der wereld en ook Hij is die moeilijke weg gegaan, ons allen, u en mij, tot een voorbeeld. Hij sprak op die Goede Vrijdag: ‘Het is volbracht’ en vervolgens werd het Licht der genade ook aanschouwd in het rijk der doden. Na de dag van droefheid, smaad en hoon, heeft Hij Zijn Licht laten schijnen en toen was ook de dag van blijdschap en verheuging nabij.

Nadat de Heer was opgestaan is Hij verschenen aan de Zijnen. Zijn vijanden hebben Hem niet aanschouwd. Zo zal het ook eenmaal zijn in die tijd waarnaar wij verlangend mogen uitzien. De tekenen der tijden leren ons, dat die dag met rasse schreden nadert.

Gedragsverandering

Hij vraagt aan ons allen ‘geef Mij uw hart’ en wat wil ons dat zeggen? Wij zullen ons geheel en al in Zijn dienst moeten stellen, dag en nacht. Hij zegt ook dat wij onze eerste liefde hebben verlaten. Dat wij daarom de eerste werken der liefde moeten gaan doen. Hoe kunnen wij dan uiting geven aan die liefde? Door het gebed bijvoorbeeld,

door alles in biddend opzien aan Hem, de Allerhoogste, te vragen, dat wij ook zullen bidden voor de sacramenten die Hij aan Zijn Kerk heeft geschonken.

Hij Die in het woord der profetie heeft gesproken 'Stel u onder de Efeziërs' roept ons toe 'bekeert u, draait u om'. Dat wij allen geloof zullen tonen, Hem willen liefhebben, Hem willen volgen, waar Hij ook henen gaat. Dat wij bij de Vader iedere keer opnieuw pleitende mogen zijn op het vergoten bloed van Zijn Zoon, onze Here Jezus Christus. Dat wij dan door Zijn dood maar bovenal in Zijn Opstanding dat eeuwig heerlijke leven mogen beërven. Dat wij also ons hoofd blij- en vrijmoedig mogen opheffen naar dat vloekhout op Golgotha, waar Hij voor ons allen

is gestorven. Maar God lof, ook ten derde dage is opgestaan.

Wederkomst

Wij mogen uitzien naar die heerlijke dag, wanneer Hij wederkomt op de wolken des hemels. Dan zal het hemelse Jeruzalem nederdalen vanuit den hoge. Dan zullen haar poorten niet gesloten worden des daags, zoals aan het eind van de eerste christelijke eeuw, toen de poort van het vierdelig ambt toegesloten werd door de onverschilligheid van de mensen. Dan zullen die ambten van Christus en de door Hem geroepen en bekwaam gemaakte ambtsdragers blijven, en Zijn Licht en Geest in de gemeente gaande houden, want aldaar zal geen nacht van geestelijke duisternis meer zijn. En zij zullen de heerlijkheid en de eer der volken daarin brengen.

Dan wij allen op dit heerlijke Paasfeest mogen weten en beseffen wat er staat geschreven in Johannes 11 vers 25b: 'Ik ben de Opstanding en het Leven; die in Mij gelooft zal leven, al ware hij ook gestorven.'

Ik wens u allen een zeer gezegend Paasfeest.

R. Blumink

'Mijn Verlosser hangt aan 't kruis'

(naar Gezang 45)

Het was op 12 december 2013 dat de dienaren van Juda het rooster ontvingen om een artikel te schrijven voor de Stem van de laatste

Bazuin. We waren met onze gedachten nog bij de blijde geboorte van Christus en nu zijn we alweer in de lijdenstijd en op weg naar het

kruis, om daarna het feest van de opstanding te vieren. 'Mijn Verlosser hangt aan 't kruis'.

Het kruis

Het kruis dat door vele mensen wordt gekoesterd en vereerd, behoort tot het christelijke geloofsleven, denk maar aan de kerkgebouwen waar meestal wel een kruis aanwezig is. Het kruis vinden we in woningen boven een deurpost en zelfs op de begraafplaatsen. Het kruis heeft iets mysterieus, een aantrekkingskracht, veel mensen slaan een kruis bv. bij het eten en zelfs veel sporters slaan een kruis bij het scoren van een doelpunt. Wat raar toch, vooral als men bedenkt dat het kruis een wreed martelwerktuig, een wreed executiemiddel was, waar misdadigers aan werden opgehangen. En nu dragen we het als een sierraad om de hals. Waarom dan toch dat kruis? Achter het kruis gaat namelijk een ontzagwekkende geschiedenis schuil, die van het kruis een teken van hoop, herstel en genezing heeft gemaakt. Het is deze geschiedenis, die van het kruis zo'n bijzonder teken maakte. Wie zich de betekenis ervan eigen maakt, ontdekt dat er ondanks lijden en dood toch een hoopvolle toekomst mogelijk is voor ieder mens afzonderlijk, voor de samenleving als geheel en voor de totale schepping. Dat maakt het kruis tot de wegwijzer naar het hart van het christelijk geloof. Sterker nog: het is het hart van het christelijke geloof. Het spreekt van de kracht die alles verandert. Wat is het kruis precies? Een executiemid-

del, dat weten veel mensen wel - zo'n ding waaraan Jezus Christus stierf. Toch hebben maar weinigen zich verdiept in de vraag wat een ter dood veroordeelde moest doorstaan tijdens deze gruwelijke marteldood. Zelfs christenen met grote eerbied voor het kruis weten er vaak niet veel van. Enkele artsen hebben zich wel met die vraag beziggehouden. Ze onderzochten welk effect de kruisiging op iemands lichaam heeft. Hun inzichten kunnen ons helpen om beter te begrijpen wat Jezus doormaakte tijdens die uren aan het kruis.

Lucas

In dit artikel willen we het kruis bezien in de context van de historische feiten, om ons daarna beter te kunnen inleven in alles wat Jezus onderging en ten slotte te kunnen bepalen wat het kruis ons vandaag de dag te zeggen heeft. De eerste arts die een omschrijving van de kruisiging gaf was Lucas. Hij was een Griek die waarschijnlijk enkele jaren na Jezus' optreden een van zijn volgelingen werd. Lucas deed nauwkeurig onderzoek naar de geschiedenis van Jezus en interviewde diverse ooggetuigen van Jezus' kruisiging. Hij had intense belangstelling voor mensen en besteedde meer aandacht aan de afzonderlijke personen die met Jezus optrokken dan de andere drie evangelienschrijvers Mattheüs, Marcus en Johannes. Over het lichamelijk lijden van Jezus geeft Lucas echter nauwelijks meer informatie dan de andere evangelienschrijvers. Ze beschrijven alle vier de rechtspraak tot in

detail, noteren de tijd en plaats van elke handeling gedurende die dag en noemen alle betrokkenen bij naam, maar de kruisiging zelf geven ze maar mondjesmaat weer. Het lijkt erop dat ze er vanuit gingen dat de lezers wel wisten hoe het eraan toeging tijdens de kruisiging. Deze martelpraktijk was in die dagen dan ook overal in het Romeinse rijk bekend: bij iedere stad stonden wel een aantal kruisen langs de weg opgesteld.

Daarna

De kruisdood was zo verschrikkelijk dat die door de eerste christelijke keizer Constantijn de Grote in het jaar 337 werd verboden. Hierdoor werd op den duur het kruis steeds meer met Jezus Christus geassocieerd. In de eeuwen daarna heeft de kruisiging aanleiding gegeven tot schilderijen en muzikale meesterwerken terwijl eigenlijk niemand wist wat de dood aan het kruis inhield en waardoor Christus gestorven is.

In de daarop volgende eeuwen, toen zowel het historisch onderzoek als de medische oorzaken van lijden en sterven steeds meer in de belangstelling kwamen, werd met nieuwe aandacht naar de kruisiging gekeken. Diverse artsen vroegen zich af wat er met iemands lichaam aan het kruis gebeurde en wat de precieze doodsoorzaak van Jezus zou kunnen zijn. Zo schreven de Franse chirurg Pierre Barbet en ook de Nederlandse prof. dr. Bob Smalhout na diepgaand historisch en medisch onderzoek over dit onderwerp. Uit historisch onderzoek blijkt dat het kruisigen

als executiemethode bijna 1000 jaar als doodstraf in gebruik is geweest. Waarschijnlijk werd het in het Perzische rijk bedacht en de Romeinen hebben het overgenomen en geperfectioneerd tot een bijna wetenschappelijk uitgedachte methode om de maximale pijn te veroorzaken en de doodsstrijd te doseren. De Romeinen gebruikten het als straf voor slaven en bij ernstige misdaden zoals hoogverraad en moord. Zij deinsden er echter niet voor terug om ook massa-executies uit te voeren, zoals na de Spartacus-opstand in het jaar 71 voor Christus, waarbij langs de weg naar Rome 6472 opstandige slaven en gladiatoren tegelijk gekruisigd werden. Het kruisigen van Christus was op zichzelf dan ook geen opzienbare gebeurtenis.

Hoe ging het in zijn werk?

Het kruis waaraan de veroordeelden werden opgehangen bestond uit een rechtopstaande paal (in het Latijn van de Romeinen 'stipes' genoemd), die verankerd in de grond stond. Daarop werd zo'n 30 tot 90 centimeter onder de top de dwarsbalk (het 'patibulum') bevestigd. Deze kruisvorm is bekend geworden als het klassieke kruis en wordt ook wel Latijns kruis genoemd. Toch maakten de Romeinen in de dagen van Jezus meer gebruik van een T-vormig kruis, waarbij de dwarsbalk bovenop de paal rustte. Sommige onderzoekers geloven dat Jezus aan zo'n T-vormig 'Taukruis' of 'crux commissa' werd opgehangen. Maar het is best mogelijk dat hij aan een vierarmig Latijns kruis (een 'crux immissa') stierf,

omdat er boven zijn hoofd een flink bord bevestigd werd. Op dit bord, de 'titulus', stond de misdaad vermeld, die door de omstanders gelezen moest kunnen worden (in het geval van Jezus in het Hebreeuws, Grieks en Latijn). Het bord werd meestal door een soldaat voor de veroordeelde uit naar de plaats van terechtstelling gedragen, zodat omstanders onderweg de aanklacht konden lezen. Zelf droeg hij de dwarsbalk (25 à 30 kilo) van het kruis, waaraan hij met uitgespreide armen vastgebonden was. Struikelde hij onderweg, dan kon hij zichzelf niet beschermen en viel hij plat op zijn gezicht, meestal braken zij de neus, jukbeenderen of hun tanden, waarna hij ernstig gewond gedwongen werd om zijn weg te vervolgen. Eenmaal bij de executieplaats aangekomen moest de veroordeelde met de dwarsbalk op de grond gaan liggen en waren er twee mogelijkheden. De veroordeelde werd met touwen of met spijkers van 10 tot 20 cm lang met een maximale dikte van 9 mm aan het kruis bevestigd. Eén van de soldaten sloeg de spijkers met forse hamerslag precies in het midden van de pols.

De veroordeelde

Het is bewezen dat de hand niet het lichaamsgewicht kan dragen. Door de pols loopt een belangrijke zenuw met een dubbele functie. Hij dient zowel voor de beweging van de duim als voor het gevoel van de hele hand. Deze zenuw werd bijna altijd door de spijker geraakt, de zenuw werd hierdoor strak gespannen zoals een snaar

van strijkinstrument, bovendien veroorzaakte dat kramp in de duim zodat de duimnagel in de handpalm drukte. Hierna werd de veroordeelde door de soldaten opgetild en aan de paal gehangen, de knieën werden zover gebogen dat de voeten plat tegen de paal bevestigd konden worden. Het bloedverlies was hier gering, maar de pijn was ondragelijk en de doodstrijd begon.

Het zijn niet de spijkers die de doodstrijd veroorzaken maar de zwaartekracht van het lichaam. Er kwam zo'n grote spanning te staan op de spieren van de armen, borst en schouders, dat de ribben hierdoor omhoog werden getrokken zodat men alleen nog kon inademen door het middenrif. Het uitademen werd hierdoor erg moeilijk. Dreigde de veroordeelde te stikken dan probeerde hij zich iets op de drukken, de knieën waren immers gebogen en kon hij zo weer redelijk ademen tot de pijn door het op de spijker staan te groot werd. Ondertussen begon het hele lichaam te verzuren en het slachtoffer begon extreem te zweten waardoor letterlijk het doodszweet met stromen langs het lichaam liep. Bij het op en neer gaan schuurden de gegeselde rug langs de ruwhouten paal. Ook het hart begon het langzamerhand op te geven waardoor de longen vollieden met vocht; de lippen werden vaalblauw, de bloeddruk daalde en de lichaamstemperatuur steeg. Het gehele lichaam verzuurde en er ontstond een continue helse kramp in het gehele lichaam.

Tot de dood

Zoals al eerder vermeld hadden de Romeinen de kruisiging geperfectioneerd en konden zij de doodstrijd doseren doormiddel van een soort zitplankje, en dan kon de doodstrijd wel twee dagen duren. Hadden de Romeinen echter geen zin of tijd om op deze langzame dood te wachten, dan braken zij de onderbenen met een ijzeren staaf. Crurifragium werd deze staaf genoemd, wat letterlijk betekent: benenbreker. Meestal stierf het slachtoffer binnen een kwartier. Inwendig trad er groot bloedverlies op tot wel twee liter. Dit bloedverlies verergerde de krampen en tenslotte stierf het slachtoffer door ademnood. Nadat de dood was ingetreden, bleven de lichamen vaak aan het kruis hangen, net zolang tot dat de lichamen werden verslonden door roofdieren of roofvogels. Golgotha betekent niet voor niets 'schedelplaats'. Evenwel kon de familie het dode lichaam opvragen bij de Romeinen om het lichaam te gaan begraven, dit werd meestal toegestaan, alleen moest dan de dood officieel worden vastgesteld doormiddel van een lanssteek.

Redding

Voor ons mensen uit de 21ste eeuw klinkt dit allemaal ijzingwekkend, maar de kruisiging van Jezus Christus opende de deur tot redding, vergeving en genezing. Jesaja 53 getuigt van Hem: 'Hij was veracht en van mensen verlaten, een man van smarten en vertrouwd met ziekte, ja, als iemand, voor wie men het gelaat verbergt; hij was veracht en wij hebben hem

niet geacht. Nochtans, onze ziekten heeft hij op zich genomen, en onze smarten gedragen; wij echter hielden hem voor een geplaagde, een door God geslagene en verdrukte. Maar om onze overtredingen werd hij doorboord, om onze ongerechtigheden verbrijzeld; de straf die ons de vrede aanbrengt, was op hem, en door zijn striemen is ons genezing geworden.' En de apostel Paulus kan hierdoor schrijven aan Filippenzen 2:9-11 'Daarom heeft God Hem ook uitermate verhoogd en Hem de naam boven alle naam geschonken, opdat in de naam van Jezus zich alle knie zou buigen van hen, die in de hemel en die op de aarde en die onder de aarde zijn, en alle tong zou belijden: Jezus Christus is Here, tot eer van God, de Vader!'

Als we dan weer 'Mijn Verlosser hangt aan 't kruis' zingen, laten we dan bedenken: dit heeft Hij voor u en mij allemaal gedaan.

Gij, Jezus, hebt de last gedragen, die zond' en schuld te dragen gaf. God zag uw werk met welbehagen en wendt van ons zijn straffen af. Wij schuldig, door God uitgedreven, wij bleven ver van Eden staan, maar 't kruis werd ons de boom van 't leven; die wees de Vader zelf ons aan.

R. v. Kommer

(Bron: Bijbelse tijdgenoten van Prof. Dr. B. Smalhout)

Verdediging

Nu de afval van het christelijk geloof in Europa allengs groter wordt, merken we dat er ook tegenkrachten ontstaan. Er zijn de laatste jaren nogal wat boeken, websites en geschriften verschenen die zich bezig houden met de apologetiek, de geloofsverdediging. Dat is op zich niets nieuws. Al in de tweede eeuw na Christus, in het tijdvak der Efeziërs, waren er schrijvers die zich bezighielden met de verdediging van het christelijk geloof tegen de aanvallen en aanklachten die vanuit Joden en heidenen gedaan werden. Zij worden de Apologeten genoemd. Bekende namen uit die tijd zijn Tertullianus en Justinus de martelaar.

Kennis

Het woord 'apologia' waar apologetiek van afgeleid is, vinden we ook in de Bijbel, bijvoorbeeld in 1Pt.3:15 waar we lezen: 'Maar heiligt de Christus in uw harten als Here, altijd bereid tot verantwoording aan al wie u rekenschap vraagt van de hoop, die in u is, doch met zachtmoedigheid en vreeze.' Als 'verantwoording' is het hier vertaald. Uitleggen aan anderen wat je bezielt. Dat wordt in deze Bijbeltekst temeer beklemtoond doordat er aan toegevoegd wordt dat men rekenschap moet geven van de hoop die in ons is. Voor 'rekenschap' gebruikt de apostel Petrus het woordje 'logos'. Ons

woord logisch is daarvan afgeleid. Wat zijn de redenen om in de God van de Bijbel te geloven? Die redenen moeten in het antwoord duidelijk worden, want we hebben een redelijke Godsdienst. We kunnen, elk op onze eigen manier, uitleggen waarom en wat we geloven. In de jeugd hebben we dat te horen gekregen van onze ouders en ook zondagsschool en catechisatie hebben bijgedragen aan onze kennis. Dat die kennis belangrijk is, weten we ook uit Hosea 4 dat begint met: 'Hoor het woord des HEREN, gij Israëlieten, want de HERE heeft een rechtsgeding met de bewoners van het land, omdat er geen trouw, geen liefde en geen kennis Gods is in het land.' En even verderop verwijt de Heer de priesters dat Zijn volk te gronde gaat door het gebrek aan kennis. We mogen dat onszelf ook aantrekken. We zijn een priesterlijk volkje. In hoeverre hebben wij voldaan aan onze opdracht de van God verkregen kennis te verspreiden? Zei Elihu, type van de apostolische kerk in de eindtijd, niet: 'Ik zal mijn kennis ver ophalen en mijn Maker rechtvaardigen' (Jb.36:3). Onze opdracht als een Johannes de dooper de komst van de Heer aan te kondigen is naar buiten gericht. Dat kunnen we alleen doen als het met onze kennis van het Woord goed gesteld is. Want juist dat 'van God ingegeven Schriftwoord is ook

nuttig om te onderrichten, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de gerechtigheid, opdat de mens Gods volkomen zij, tot alle goed werk volkomen toegerust' (2Tm.3:15,16), leert de apostel Paulus aan zijn leerling Timotheüs.

Onze hoop

De Engelse theoloog Alistair McGrath schrijft¹ dat de studie van de apologetiek christenen moet stimuleren tot interactie (contact) met de gangbare denkbeelden in onze cultuur om te voorkomen dat we daarvoor weggelopen of die denkbeelden zelfs negeren. Christenen hebben iets te vertellen over wat God van de mens vraagt en we horen het verkeerde te ontmaskeren. 'Neemt geen deel aan de onvruchtbare werken der duisternis, maar ontmaskert ze veeleer' (Ef.5:11) houdt de apostel Paulus de Efeziërs voor. En heeft de Heer laatst niet gesproken dat we de werken van de Efeziërs moesten doen, een profetie die op de Maranathadag is besproken? Nogmaals McGrath: 'Apologetiek wil gelovigen aan het denken zetten en denkers aan het geloven. Verstand, verbeelding en onze diepste verlangens worden hierbij ingeschakeld.'

Het is ook geen vijandige reactie tegen de wereld, maar een manier om de schatten van het christelijk geloof te tonen en aan te prijzen. Het Woord is toch prachtig en onze Heer geweldig? Hij is het waard dat we van Hem vertellen, omdat Hij wil dat alle mensen zalig worden. Daarom is onze reactie niet vijandig, maar liefdevol. Of zoals Petrus schreef 'met zachtmoedigheid en vreze'. En vreze kunnen we hier ook vertalen met 'eerbied', namelijk voor de zielen van degenen die verleid zijn door 'allerlei wind van leer', waaiend in de wereld die zijn tienduizenden verslagen lijkt te hebben. Maar we leggen ons niet neer bij de overwinning die satan met zijn trawanten lijkt te behalen, want we weten: Jezus overwint. We mogen uit genade bijdragen aan die overwinning door te verhalen van de hoop die in ons is, namelijk dat er een eeuwig leven in vreugde en vrede te verwachten is voor hen die hun hoop gesteld hebben op de levende God.

Holle klanken?

Dat doen we allen op onze eigen manier. Laten we namelijk iets belangrijks niet vergeten, namelijk datgene wat de Heer sprak in

Mt.11:25: 'Ik dank U, Vader, Heer des hemels en der aarde, dat Gij deze dingen voor wijzen en verstandigen verborgen hebt, doch aan kinderkens geopenbaard. Ja, Vader, want zo is het een welbehagen geweest voor U.' Het christelijk geloof is voor de eenvoudigen van geest. Allen die zich willen buigen voor Zijn Woord en niet eigenwijs blijven steken in de eigen wijsheid zullen Hem kunnen aannemen als Heer en Verlosser. Paulus schreef aan de Korintiërs dat hij 'niet met wijsheid van woorden, om niet het kruis van Christus tot een holle klank te maken' tot hen gekomen was. Hij geeft hier meteen het gevaar aan: we kunnen door onze woorden het kruis tot een holle klank maken. Zeker in de lijdenstijd begrijpen we deze woorden. Christus' kruisdood heeft onze eeuwige dood voorkomen. Apostel Paulus wilde toch niets weten dan Christus en Die gekruisigd (1Kor.2:2). Het feit van Christus' dood en opstanding is de enige reden dat we überhaupt in staat zijn om te verkondigen.

God bewijzen?

Betekent dit dat we onze kennis niet ver moeten ophalen? Natuurlijk niet, of in Bijbelse taal 'dat zij verre'. We mogen echter niet vergeten dat alles draait om het werk van onze Heer en Heiland. Eind januari was er een 'nationaal religiedebat' georganiseerd dat via een livestream door de EO werd uitgezonden. Er zaten drie filosofen en een theoloog, twee christenen en twee atheïsten die zich bogen over de vraag of godsgeloof rede-

lijk was n.a.v. het boek 'God bewijzen'.² Het gesprek ging zeker over de hoofden van eenvoudige gelovigen heen. Christus' kruisdood kwam niet ter sprake en alleen een van de atheïsten verwees wel eens naar een Bijbeltekst. We zullen niet zeggen dat het kruis van Christus tot een holle klank gemaakt werd, maar of er mensen aangezet werden tot geloven is zeer de vraag. Het boek 'God bewijzen' probeert om argumenten voor en tegen Godsgeloof op een rij te zetten. Men doet dat door allerlei 'inzichten' die in de wetenschap aan de orde zijn van commentaar te voorzien op een intellectuele manier die op zich geen kwaad kan en voor gestudeerden wellicht veel te bieden heeft. De titel 'God bewijzen' is natuurlijk een grapje. God is te groot en te veelomvattend om voor de sterfelijke mens te bewijzen. We kunnen in Hem gelóven, in Zijn werk en in Zijn Zoon, geleid door Zijn Geest. Hij vraagt dat ook van ons. Als bewijsstukken gelden de wereld om ons heen, die Zijn eer vertellen, terwijl het uitspanst het werk Zijner handen verkondigt (Ps.19:1) en Zijn Woord dat niet gebroken kan worden (Jh.10:35), hoeveel pogingen daartoe ook worden ondernomen. Meer hebben we niet nodig, want in Zijn Woord staat alles opgetekend dat nodig is om tot zaligheid te komen, onder leiding van Gods Geest.

redactie

1. In zijn 'Handboek Apologetiek'
2. van Stefan Paas en Rik Peels, die beiden aan het debat deelnamen

Actie 'Red een kind'

Financieel overzicht betreffende het jaar 2013
BANKREKENING

ONTVANGSTEN

Saldo per 01-01-2013 € 1963,96

Vaste maandelijks
Giften 2013 - 1255,95

Individuele giften 2013 - 125,--

Totaal € 3344,91

UITGAVEN

Red een Kind, Zwolle € 1872,--

SNS Bank, Arnhem
Diverse bankkosten - 7,80

Saldo per 31-12-2013 - 1465,11

€ 3344,91

Geachte sponsors, de Heer heeft het ons mogelijk gemaakt om in het jaar 2013 zes kinderen te mogen sponsoren. Door onze maandelijks betalingen hebben zes kinderen een studie kunnen volgen, om later in hun eigen levensonderhoud te voorzien.

Van verschillende kinderen ontvangen wij enkele keren per jaar hun dankbetuiging, waarin zij weergeven hoe blij zij zijn met hetgeen wij voor hun doen.

De nood is nog steeds groot! Er zijn nog zoveel kinderen die niet in de gelegenheid zijn om iets op te bouwen in hun leven. Daarom hopen wij dat er onder de broeders en zusters nog personen zijn die voor deze kinderen nog een bijdrage willen geven, zodat ook zij gesponsord kunnen worden. Er is heel veel nodig.

Wanneer u aan deze actie uw bijdrage zou willen geven, hetzij maandelijks of incidenteel, dan kunt u dit doen op bankrekening **NL17SNSB 096.35.50.225** t.n.v. Hersteld Apostolische Zendingkerk, Utrecht. Laat uw hart spreken. Het is nodig dat wij uit deze westerse wereld een handje meehelpen de nood in de derde wereld te lenigen.

Alvast dank voor uw medewerking.

Namens de actie
Red een Kind.
A. Hobé Utrecht,
04 februari 2014

Woord: riet(stok)

‘ook vlochten zij van doornen een kroon en zetten die op zijn hoofd en gaven Hem een riet in zijn rechterhand’ (Mt.27:29)

Nadat Pilatus het volk de keuze had gegeven tussen de vrijlating van Barabbas of Jezus en dat volk onverhoopt koos voor de misdadiger, werd de Heer gegeseld en namen soldaten van de stadhouder Hem mee naar het wachtlokaal waar zij alle aanwezigen bijeenriepen. Ze gaven de Heer een purperen of scharlaken (= rode) mantel, ze maakten een doornenkroon en zetten die op Zijn hoofd en gaven een rietstok in Zijn rechterhand. De naam koninklijke attributen werden zo gebruikt om Christus te bespotten. Met de rietstok werd de Heer zelfs op het hoofd geslagen, waardoor de doornenkroon des te dieper in Zijn hoofd werd gekerfd. Hoe werd de eeuwige Koning vernederd en gehoond door de ruwe heidense soldaten, voor wie Hij een intermezzo was om de verveling van het wachten te verdrijven! Hoe werd Zijn lijden verergerd! ‘Hij werd mishandeld, maar hij liet zich verdrukken en deed zijn mond niet open; als een lam dat ter slachting geleid wordt, en als een schaap dat stom is voor zijn scheerders, zo deed hij zijn mond niet open’ (Js.53:7).

Een scepter

De rietstok is het attribuut dat in het lijdensverhaal twee keer voorkomt; eerst bij het intermezzo hierboven

en later kreeg de Heer een spons met azijn aangereikt die aan een riet was bevestigd (Het gebruikte Griekse woord voor riet is ‘kalamos’ en dat is een verzamelnaam voor alles wat geen struik of boom is; meestal worden er verschillende waterplanten mee aangeduid). Deze vaak lange, buigzame stok (hij kon wel een meter of vier lang zijn) moet ons dus wel iets te vertellen hebben. De soldaten gebruikten hem om er een koninklijke scepter mee na te bootsen. In het boek Esther lezen we dat koning Ahasveros een scepter had. Wie ongevraagd bij de koning kwam, werd ter dood gebracht, maar de koning kon daarop een uitzondering maken door de bezoeker de scepter toe te reiken (Est.4:11). Dat de scepter van Juda niet wijken zou, zoals Jacob mocht profeteren over zijn zoon Juda (Gn.49:10), betekent dan ook dat er altijd toegang zou zijn tot God voor degenen die Godlovers waren en zijn. In Ps.45, het bruiloftslied, lezen we in de verzen 7 en 8: ‘Uw troon, o God, staat voor altoos en eeuwig, uw koninklijke scepter is een rechtmatige scepter. Gij hebt gerechtigheid lief en haat goddeloosheid; daarom heeft, o God, uw God u gezalfd met vreugdeolie boven uw metgezellen.’ Voordat Christus Zijn hoge plaats aan de rechterhand van de Vader in kon nemen, werd Hij uitermate verlaagd, want Gods wederstrever haat Zijn gerechtigheid en godzalig bestaan.

De soldaten werden een werktuig in de hand van de satan, want die gebruikt mensen en we moeten altijd waakzaam zijn zo'n rol niet te vervullen.

Hoofd der kerk

De soldaten sloegen ook de rietstok op het hoofd van de Heer, waardoor de doornenkroon des te meer diepe wonden veroorzaakte. We mogen in hen de mens herkennen die met elke wind van leer meebuigt. De Heer is het hoofd van de kerk. We doen Hem pijn wanneer we Hem niet als Hoofd erkennen en onze eigen gang gaan. We dienen ons altijd af te vragen wat Hij wil, opdat we die wil ook zullen uitvoeren en in de kracht van de Geest volbrengen. De loop van de kerkgeschiedenis heeft getoond dat de Heer vaak schade is gedaan, door alle scheuringen en onvrede. Gelovigen zijn zelfs tot de dood toe vervolgd door mensen die de leiding hadden in de kerk en het waren geen christenstrijders die het wereldlijke zwaard opnamen om ongeloof te bekampen. Maar laten we de hand in eigen boezem steken. Ook onze eigen geschiedenis telt tal van onverkwikkelijkheden en tot vandaag toe moet de Heer ons vermanen vanwege onze ongerechtigheid en vleselijkheid. De taak die op onze schouders rust, moet worden uitgevoerd en we mogen ons niet koesteren in het wijzen op onszelf. We moeten wijzen op de Heer, Die Zijn taak tot bloedens toe heeft volvoerd en Zich als een Lam ter slachtbank liet leiden. Dat deed Hij voor ons en de welbekende vraag is dan: wat doen wij voor Hem?

Volbracht

Johannes geeft in zijn evangelie nog een detail: 'zij staken dan een spons, gedrenkt met zure wijn, op een hysopstengel en brachten die aan zijn mond. Toen Jezus dan de zure wijn genomen had, zeide Hij: Het is volbracht' (Jh.19:29,30)! Het riet blijkt hier een hysopstengel te zijn. Hysop is het beeld van het ambt der verzoening. Zie ook het artikel over hysop in de SvdLB nr. 50, waarin voorkomt: 'De zonden- en schuldbelijdenis en vrijspraak zijn de instrumenten om tot reiniging van zonden en ongerechtigheden te komen. De rechtvaardigmaking is door Jezus Christus. Het ambt der verzoening is het instrument en de opdracht die door de opgestane Heer aan de dienaren daartoe zijn gegeven.' De Heer kon uitroepen dat Zijn werk volbracht was, omdat Hij de straf nu gedragen had, die wij verdienden. Het ambt der verzoening kon gaan functioneren, omdat alles wat daarvoor nodig was door de Heer volbracht was. De zure wijn die op de spons werd aangereikt en waarvan de Heer dronk duidt op hetzelfde. Zij 'lieten mij in mijn dorst azijn drinken,' lezen we in Ps.69:21. Matthew Henry schrijft: 'Dit is letterlijk vervuld geworden in Christus en heeft zo onmiddellijk op Hem gewezen dat Hij niet zeggen wilde: Het is volbracht voordat dit vervuld was, en opdat Zijn vijanden in de gelegenheid zouden zijn om het te vervullen, zei Hij: Mij dorst, Jh.19:28,29.' Wat de Heer zou meemaken legde Hij Zijn discipelen uit in Jh.12:24-27 waarvan we het laatste vers citeren: 'Nu is mijn ziel ontroerd, en

wat zal Ik zeggen? Vader, verlos Mij uit deze ure! Maar hiertoe ben Ik in deze ure gekomen.' Maar nu was de opdracht tot een einde gekomen en kon de Heer drinken van de zure wijn. Het was volbracht!

Eén Naam

Het woord 'kalamos' wordt ook gebruikt in het boek Openbaringen, bijvoorbeeld in Op.11:1 waarmee het meetriet wordt aangeduid waarmee o.a. de tempel gemeten werd. Volgens het Boek voor Onze Tijd kon die maatstaf geen andere zijn dan het Woord Gods, waarmee onderzocht moest worden in hoeverre de kerk(en) nog vastgehouden had(den) aan wat Gods Woord voorschreef. Er is één Naam gegeven onder de hemel waardoor we

behouden worden (Hd.4:12). En Jh.3:17 en 18 luidt: 'God heeft zijn Zoon niet in de wereld gezonden, opdat Hij de wereld veroordele, maar opdat de wereld door Hem behouden worde. Wie in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld; wie niet gelooft, is reeds veroordeeld, omdat hij niet heeft geloofd in de naam van de eniggeboren Zoon van God.' Jezus Christus is de maatstaf, het riet, waarmee in het oordeel de wereld die Hem kon kennen wordt geoordeeld. Hij is Degene die een ieder die dat wil, verlost van de straf op de zonde, door Zijn kruisverdienste, Wie toe komt aanbedding, prijs en eer en macht, en dankb're lofgezangen.

A.W. Berkhof

Website

Het zal u wellicht al niet ontgaan zijn, de website van de kerk (www.hazknederland.org) heeft een facelift ondergaan. Al enkele maanden is met een nieuwe layout begonnen en ook de inhoud van de site is voor een groot deel veranderd. Er staat voorlopig veel minder op, maar in de loop van de tijd zal een gedeelte van wat verdwenen is weer toegevoegd worden.

Nieuw is (onder het knopje 'verdieping' te vinden) een blog. Dat wil zeggen dat hier elke twee weken een vervolgttekst verschijnt. De titel ervan is 'Laodicea vandaag'. Uit de eerste aflevering citeren we: 'Dit voorlopig twee-

wekelijkse blog wil de toestand in Laodicea gaan verkennen, de vinger leggen op de door de Heer aangewezen ongerechtigheden, de remedies die worden gegeven ter harte nemen en de tekenen van de tijd proberen te onderscheiden.' Mocht u ideeën hebben waarover te schrijven, dan kunt u deze mailen naar de redactie van dit blad (zie colofon). Ook kunt u gebruik maken van het contactformulier op de website. Dat kunt u natuurlijk ook gebruiken om uw commentaar te geven, vragen te stellen of anderszins. We hopen dat u een regelmatig bezoeker van de website zult zijn. (red)

Bekering (4 en slot)

Bekering van dode werken

In Hbr.6:1-3 lezen we: 'Laten wij daarom het eerste onderwijs aangaande Christus laten rusten en ons richten op het volkomene, zonder opnieuw het fundament te leggen van bekering van dode werken en van geloof in God, van een leer van dopen en van oplegging der handen, van opstanding der doden en van een eeuwig oordeel; en dat zullen wij doen, indien God het vergunt.' Als we dit goed tot ons laten doordringen, staat er dat het eerste geloofsonderwijs, het fundament zelfs, bestaat uit de volgende punten:

1. de bekering van dode werken
2. het geloof in God
3. de leer van dopen
4. de leer van oplegging der handen
5. de leer van de opstanding der doden
6. de leer van een eeuwig (laatste) oordeel

Rechtvaardiging

De eerste twee punten staan in nauw verband met elkaar. Door het geloof in God bekeren we ons van dode werken. Onder ongeloofigen heerst veelal de opvatting, dat als een mens 'goed leeft' en er toch een God is, dat alles dan wel terecht zal komen. Men moet zich houden aan de tien geboden en dat is het dan wel. Hieruit spreekt de gedachte dat mensen gerechtvaardigd worden door hun werken. Ook onder christenen

leeft dit idee. De Hervorming aan het begin van het zesde tijdvak in de kerkgeschiedenis is met name rond de rechtvaardiging uit het geloof gevoerd. In de kerk van die tijd was het niet ongebruikelijk dat je de (straf op de) zonden vergeven kreeg door een flinke geldsom (aflaat) te betalen en allerlei werken golden als een stap in de goede richting van de hemel.

Niets is minder waar. De Bijbel leert dit volstrekt niet: Rm.3:24 'En worden om niet gerechtvaardigd, uit Zijn genade, door de verlossing, die in Christus Jezus is'; Ps.14:2,3 luidt: 'De Here ziet neder uit de hemel op de mensenkinderen, om te zien, of er een verstandig is, een, die God zoekt. Allen zijn zij afgeweken, tezamen ontvaard; er is niemand die goed doet, zelfs niet een.' Dat geldt dus voor alle mensen, ook zij, die geloven. Er is niemand die goed doet. Dat komt, omdat we allen van nature zondaars zijn en de innerlijke neiging hebben telkens te zondigen. De eerste acht hoofdstukken van de Romeinenbrief behandelen dit onderwerp. Lees vooral Rm.3:9-20 en 7:14-24.

Uitsluitend door het geloof in en het aannemen van het plaatsvervangend offer van de Here Jezus, die onze straf gedragen heeft worden we gerechtvaardigd en kinderen Gods. Zijn bloed reinigt ons van de zonde; enkel en alleen daardoor ontvangen wij volledige vergeving. Zij die de kruisverdien-

ste van Christus niet aannemen, blijven strafwaardig en vinden geen genade in de ogen van God. Al hun goede daden leveren niets op, zoals we bijvoorbeeld lezen in Hbr.11:6: 'maar zonder geloof is het onmogelijk [Hem] welgeval-
lig te zijn. Want wie tot God komt, moet geloven, dat Hij bestaat en een beloner is voor wie Hem ernstig zoeken.' Zie ook Rm.8:8: 'Zij, die in het vlees zijn, kunnen Gode niet behagen.'

De Heer zegt Zijn volgelingen iets dergelijks in Lc.6:32-34 (vgl. Mt.5:43-47). Wat de heidenen aan goeds doen, doen zij voor zichzelf. God vraagt de gelovigen Hem gehoorzaam te zijn en Zijn geboden te bewaren. We doen het voor Hem, Die ons heeft liefgehad, toen wij nog zondaars waren (Rm.5:8). Uit het bovenstaande mag duidelijk zijn dat alle werken en mensendaden er niets toe doen, als ze niet met geloof gepaard gaan. Daarom spreekt de schrijver van de Hebreeënbrief over dode werken. Werken die tot de eeuwige dood leiden. Men moet zich daarvan bekeren.

Sacramenten

In Hd.2:38 lezen we: 'Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt in den Naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden; en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen. Want u komt de belofte toe, en uw kinderen, en allen, die daar verre zijn, zo velen als er de Heere, onze God, toe roepen zal.' Het is dus niet voldoende, dat wij kennis van de Bijbel hebben en wat voor onze zaligheid is geschied. Want hetgeen voor ons heeft plaatsgevonden, moet ook in ons gewerkt worden door de sacramenten, die Jezus Christus heeft ingesteld als gevolg van Zijn verdiensten, opdat de zondaar, bekeerd zijnde, een nieuw leven in Christus deelachtig wordt en blijft. Een sacrament is een uiterlijk, zichtbaar teken waarin en waardoor God ons innerlijke, geestelijke genade van onschatbare waarde schenkt. Ze zijn door Christus ingesteld als een middel, waardoor wij de genade ontvangen en als onderpand om ons dezelve te verzekeren. Een sacrament is teken en zegel van Gods liefde

en trouw waardoor de Heer Zijn zegeningen, onzichtbare hemelse goederen, wil uitdelen tot zegen en leven.

In de sacramenten van Heilige Waterdoop, Heilige Verzegeling (de beide dopen) en het Heilig Avondmaal is het verlossingswerk van Christus, door zijn komst in nederigheid en alverzoenend sterven verborgen.

1. De Heilige Doop met water. Wedergeboorte, reiniging van de erfzonde (Rm.5:12,18,19), opneming in genadeverbond. Geeft ons aandeel in de dood en opstanding van Jezus Christus.

2. Het Heilig Avondmaal. Onderhoud van geestelijk leven dat door de Heilige Waterdoop wordt geschonken.

3. De Doop met vuur of de Heilige Geest, de Heilige Verzegeling, het onderpand van onze erfenis.

De gaven van de H. Geest zijn het

zegel en de vrucht van de handoplegging door een apostel. We zien in de Bijbel de werking van de H. Geest hierin openbaar worden.

Bekeert u, Jezus komt, verwachting en verlangen

2 Pet.3:9 luidt: 'De Heere vertraagt de belofte niet (gelijk enigen [dat] traagheid achten), maar is lankmoedig over ons, niet willende, dat enigen verloren gaan, maar dat zij allen tot bekering komen.' 'Christus leeft in mij'; ik geloof in Hem en ga verlangend uitzien naar Zijn komst. Ook vandaag wordt de noodzakelijke eis tot bekering gesteld met het oog op de tekenen der tijden waarin wij de naderende voetstappen van de komende Bruidegom herkennen. Gods heilsbeloften gaan in vervulling! Een nieuwe tijd van heil breekt aan: Jezus komt!

J.L.M. Straetemans

Tien steden

De titel 'tien steden' is de letterlijke vertaling van 'Decapolis', een stedenbond die voorkomt in het Nieuwe Testament (bijvoorbeeld in Mc.7:31) en inderdaad uit tien steden bestond. Het was de bedoeling dat deze groep steden onderwerp zou zijn van dit artikel, maar al gauw kwam de focus te liggen op een ander gedeelte van Gods Woord, toen bij de voorbereiding bleek dat er op meerdere plaatsen in de Bijbel 10 steden voorkwa-

men. De gebeurtenissen in Decapolis zullen op een later tijdstip aan bod komen.

Viervoudig

We lezen in Jozua 21 dat de Levieten hun plaatsen toegewezen kregen in Israël. Deze stam was door de Heer bestemd tot de dienst bij de tabernakel. De Heer had gesproken: 'Zie, Ik zelf neem uit de Israëlieten de Levieten in plaats van alle eerstgeborenen der Isra-

elieten, die het eerst uit de moederschoot voortkomen, opdat de Levieten mijn eigendom zijn, want alle eerstgeborenen zijn mijn eigendom' (Num.3:12,13). Levi had drie zonen gehad. Hun nazaten kregen verschillende taken opgelegd, waarvan de Kohatiëten de heiligste, en de Gersonieten en de Merariëten successievelijk mindere taken. Uit de Kohatiëten werd het geslacht van Aäron verkozen om de priesters te leveren. Zo werd de stam die door de Heer geheilgd was om in Zijn dienst te staan, in vier delen gesplitst. Een viervoudige bediening zou men haast zeggen.

Hooglied

Er is een andere plaats in Gods Woord waar we ook zo'n indeling in vieren bemerken. Dat is in Hooglied 6:9, waar we lezen: 'Maar enig is zij, mijn duif, mijn volmaakte, een enige was zij voor haar moeder, een reine voor wie haar gebaard heeft. Meisjes zien haar, en prijzen haar gelukkig; koninginnen en bijvrouwen, en loven haar.' De bruid (een priesterlijk volk) is de eerste; dan volgen de koninginnen en bijvrouwen en tenslotte de meisjes (jonkvrouwen zonder tal worden ze in het vorige vers genoemd). In F.W. Schwartz' verklaring van het Hooglied schrijft hij: 'Alzo krijgen wij volgend beeld: vier cirkels, waarvan de buitenste de ongetelde maagdenstoet vormt; daar binnen een, de tachtig bijvrouwen aanduidende: verder, de derde cirkel naar binnen, de zestig koninginnen, en eindelijk de bruid, die roept: KOM! Dit geroep wordt

als het ware golfsgewijze verspreid, dus hoe verder af van de bruid, des te minder wordt het vernomen.' Ook schrijft hij: 'De zestig koninginnen zijn gelovigen van andere beginselen maar worden ook dochters genoemd. De tachtig bijvrouwen zijn zij, die als bekommerden, voor zich zelf niet verzekerd in deze of die gemeenschap leven. De maagden welker getal niet opgegeven wordt; zijn dezulken, die noch koud noch heet zijn.'

Openbaring

In Op.17:14 is sprake van geroepen, uitverkorenen en gelovigen of getrouwen. Het BvOT noteert op pag. 686 en 687: 'De geroepen zijn al de oud- en nieuwtestamentische geloofshelden en martelaars, die niet het zegel Gods hadden ontvangen (vijfde bazuin, (Op.9:4), vijfde zegel, Op.6:9-11). De uitverkorenen alleen zijn de bruid, de gelovigen van het eerste en laatste tijdvak, die het zegel van de H. Geest hebben ontvangen. De getrouwen zijn zij die niet het merkteken van het beest willen aannemen, maar in het derde wee de dood omwille van het geloof zullen ondergaan' (Op.20:4). De vierde, hier niet genoemde groep, bestaat dan uit degenen van de christenen die niet zullen opstaan gedurende de eerste opstanding, maar aan het einde worden levend gemaakt en bevonden geschreven te zijn in het Boek des Levens.

Tien steden

Terug naar Jozua 21. We zouden schrijven over tien steden. Dat was het aantal plaatsen dat de Koha-

tieten toegewezen kregen om te wonen in het beloofde land. Maar het is ook het aantal dat toegewezen wordt aan de slaaf in de gelijkenis die van zijn heer, een man van hoge geboorte die naar een ver land getrokken was om voor zich de koninklijke waardigheid in ontvangst te nemen en daarna terug te keren, een pond gekregen had en ging handeldrijven (in Lc.19:16,17): 'De eerste verscheen en zeide: Heer, uw pond heeft tien ponden winst gemaakt. En hij zeide tot hem: Voortreffelijk, goede slaaf; omdat gij in het minste getrouw geweest zijt, heb gezag over tien steden.' Degenen die tot de eerste opstanding behoren en getrouw zijn gebleven, krijgen inderdaad, zoals we lezen in Op.20:4 regeringsmacht toegewezen: 'En ik zag tronen, en zij zetten zich daarop, en het oordeel werd hun gegeven; en ik zag de zielen van hen, die onthoofd waren om het getuigenis van Jezus en om het woord van God, en die noch het beest noch zijn beeld hadden aanbeden en die het merkteken niet op hun voorhoofd en op hun hand ontvangen hadden; en zij werden weder levend en heersten als koningen met Christus, duizend jaren lang.' Zij waren in het minste getrouw geweest en hadden hun dienst naar tevredenheid verricht.

Beloning en straf

Zo mogen we concluderen dat de stam Levi in Jz.21 beeld en type is van degenen die geloofd hebben in de Here Jezus Christus en gedoopt zijn¹ Zij zijn niet allemaal gelijk. Hun dienst aan de tabernakel,

de christelijke kerk, is verschillend geweest. Velen zijn geroepen, weinigen uitverkoren. De hoeveelheid christelijke waarheid die men bewaard heeft, is ook divers geweest. Maar de Heer geeft bij Zijn wederkomst boven bidden en denken aan Zijn navolgers. Hij vraagt dat een ieder zich bekommert om wat hij of zij gekregen heeft.

Er was nog een andere slaaf die slechts het gekregen pond teruggaf. Hij had het in een doek bewaard en weggelegd. Dat woord 'doek' wordt op een andere plaats vermeld als een zweetdoek, die om het hoofd van een dode werd gedaan (Jh.11:44). De slaaf had zich overdrachtelijk niet bezig gehouden met het leven dat te verkrijgen was, maar hij had zich alleen maar bezig gehouden met dode werken. Zijn pond werd gegeven aan degene die zijn aandeel vertienvoudigd had. En de Heer sprak: 'Ik zeg u, aan een ieder, die heeft, zal gegeven worden, en hem, die niet heeft, zal ontnomen worden ook wat hij heeft. Doch die vijanden van mij, die niet wilden, dat ik over hen koning werd, brengt hen hier en slacht ze voor mijn ogen.'

De toekomst

De zonen van Levi kregen overal in Israël steden toegewezen om er te verblijven. In het rijk van duizend jaar zullen ook de gelovigen en getrouwen hun plaatsen vinden, waar men de koninklijke waardigheid zal verkrijgen en regeren met Christus. De wereld is dan vol van de kennis Gods: 'Men zal geen kwaad doen noch verderf stichten op gans mijn heilige berg, want de

aarde zal vol zijn van kennis des HEREN, zoals de wateren de bodem der zee bedekken. En het zal te dien dage geschieden, dat de volken de wortel van Isai zullen zoeken, die zal staan als een bannier der natiën, en zijn rustplaats zal heerlijk zijn' (Js.11:9,10). Het is een tijd waar christenen allen naar verlangen, waar op de wereld we nu ook verkeren, want we weten

dat de beloften Gods onberouwelijk zijn. Zijn Naam mag eeuwig eer ontvangen.

A.W. Berkhof

1. Dat de zonen van Levi ook type zijn van de verschillende uitverkorenen is iets waar we wellicht een andere keer op kunnen terugkomen.

Jaaroverzicht 2013

Als we het afgelopen jaar overzien, zijn er nog wel wat punten die niet aan de orde komen in de onderstaande gebeurtenissen per gemeente. Als eerste kan genoemd worden dat twee Georgische broeders in februari een ruime week in Nederland vertoefden. Zij konden in een viertal gemeenten de diensten bezoeken (waaronder een verzegelingsdienst in Amersfoort) en hebben verder onderwijs gekregen in de leer van de kerk. Zij waren onder de indruk van wat ze zagen en hoorden en konden gesterkt weer naar hun land vertrekken. Doordat de beleringslessen in het Georgisch werden en worden vertaald die in de samenkomsten van de groep in Tbilisi worden behandeld, kon men ook verder in de kennis van de Bijbelse leer.

Dit jaar werd ook begonnen met het organiseren van Bijbelstudieavonden in diverse plaatsen, als 's-Gravenhage en Utrecht met christenen van andere denominaties, die met

ons in contact waren gekomen via bijvoorbeeld de ontmoetingsdagen. Haarlem is dit jaar overgestapt van avonden naar middagen, waardoor de deelname gegroeid is. Bijbelse kennis delen met gelijkgestemden is vaak hartverwarmend en bijzonder leerzaam.

Op 1 augustus 2013 kwam het bericht dat apostel Nanandana een ernstig auto-ongeluk had gehad en op de intensive care terecht was gekomen. De vrees bestond dat hij nooit meer zou kunnen lopen. Voor men ging behandelen moest er betaald worden! Natuurlijk werd een bedrag overgemaakt. Hij werd toen naar een beter ziekenhuis overgebracht en geopereerd aan zijn heup. Pas op 9 oktober kon de apostel het ziekenhuis verlaten, maar het goede nieuws was dat hij na een langdurige revalidatie weer vrijwel geheel zou herstellen. Op deze pagina's vindt u een foto van de apostel die weer aan het werk is, samen met een van zijn getrouwen.

Dit is ook de plaats om de dankbaarheid van de broeders en zusters uit Congo te vermelden. Niet alleen vanwege de geldelijke ondersteuning bij de lopende projecten en wat dies meer zij, maar ook vanwege de activiteiten die ontplooid worden, de gebeden die worden opgezonden, kortom alle aandacht die zij ondervinden, ook bij de gevolgen van het ongeluk van de apostel.

Volgens velen was een van de hoogtepunten van het afgelopen jaar de tweede Maranathadag in Utrecht op 5 oktober. Een groot deel van het volk van Juda was naar Utrecht gekomen, waar na een inleiding over lessen die we kunnen trekken uit de geschiedenis van Noach in zijn tijd, groepen werden gevormd die konden spreken over diverse vragen, zoals 'Ben ik bereid mijn Bruidegom tegemoet te gaan in de lucht, als de laatste bazuin klinkt?' en 'Heb ik mij voorbereid op de wederkomst van mijn Bruidegom?' Ook kwamen er twee profetieën aan bod. In de eerste viel de zin 'Stelt u onder de Efeziërs en keert weder naar de oude vertrouwde paden' op. We moeten, zo was de conclusie van velen, te-

rug naar onze eerste liefde en met brandende harten getuigen van onze Heer en Heiland die te komen staat. In de tweede profetie waarschuwde de Heer dat weldra de ark van Noach gesloten zou worden. We moesten waakzaam zijn! In de slotpredicatie van de dag kwam het gezin van Noach nog aan de orde. Ook wij moeten ons nauw aaneensluiten en het werk dat de Heer ons op de schouder heeft gelegd, in Zijn kracht uitvoeren.

Voorts zijn er natuurlijk nog de gebruikelijke activiteiten zoals jongerenzondagen, de jaarlijkse lezing 'Zo zegt de Here HERE en de braderie in Wageningen, als immer op de tweede zaterdag van september georganiseerd. We mochten constateren dat de Heer zijn volkje in Zijn liefde niet alleen kapittelt en waarschuwt, maar ook zegent. Hij zal niet laten varen wat Zijn handen begonnen en Hem komt alle lof en dank toe.

Amersfoort

Jubileum

6-2-13

ev. H. van Dusschoten,

25 jaar in het priester-evangelistenambt.

H. Waterdoop

7-4-13

Daniel,

zoon van br. & zr. D. van Kommer-van den Hoek

H. Verzegeling

17-2-13

zr. M. Zalm-Faro en dochter Daniek

Zalm

Gijs,

zoon van br. & zr. H. v. Zoeren-Pijpers

22-9-13

Daniel,
zoon van br.& zr. D. van Kommer-van
den Hoek

Huwelijk

24-5-13

Jos van de Born en Anne Doppenberg

Overleden

10-11-13

Bertus van Dusschoten (81 jaar),
echtgenoot van zr. A. van Dusschoten-
van Dusschoten

Amsterdam

Overleden

09-12-2013

Br. W.A. Olijkan (88 jaar)

Arnhem

H. Waterdoop

28-04- 2013

Morris Naud Sam,
zoon van br. en zr. S. Schreurs-Janssen
12-05-2013

Emma,
dochter van br. en zr. R. Kuipers-van
Hameren

H. Verzegeling

23-06- 2013

Emma,
dochter van br. en zr. R. Kuipers-van
Hameren
15-12-2013
Jakob van Well, en
Orgine van Well - Wong

Overleden

05-09-2013

Zr. Irene Y. M. Hagen-Hout (73 jaar)
(sedert 02-02-2009 weduwe van br. W.
Hagen)

Enkhuizen

Overleden

01-05-2013

Br. Sip de Jong (82 jaar)

Utrecht

07-04-2013

H. Waterdoop

H. Verzegeling

Siya Jairis,
dochter van br. en zr. F.B. Hopman- van
Zaanen

Vooraankondiging

Ook dit jaar wordt weer
(voor de dertiende keer)
een Ontmoetingsdag
georganiseerd, namelijk
op D.V. zaterdag 14 juni a.s.
te Utrecht

(Triumfatorkerk, Kanaleneiland).

Aanvang 10.00 uur.
Houdt u deze dag reeds vrij!
Het onderwerp is:

Het werk van de Heilige Geest

Jubileum

17-05-2013

Profeet A.Hobé
40 jaar in het priesterambt

Wageningen

H. Waterdoop

15-11-13

Djeco,
Jalinn,
zoon en dochter van br. en zr. E. Bahre-
Zwart

Jubileum

29-9-13

Ev. H. Blumink,
25 jaar in het priester-evangelistenambt.

kapel van de gemeente Utrecht

De erediensten worden op zondag gehouden te:

Amersfoort	Banckertstraat 3	10 en 17 uur
Amsterdam	Burg. Röellstraat 199	10:30 en 17 uur
Arnhem	Uitzichtkerk, Zaslaan 22	10 en 17 uur
Enkhuizen	Zuiderhavendijk 25	10:30 en 17 uur
's-Gravenhage	Willemstraat 69	10 uur en (17 uur 2e en laatste zondag v.d. maand)
Groningen	Geulstraat 14	10 uur
Haarlem	Wilhelminastraat 21	10 en 17 uur
Utrecht	Herenweg 7	10 en 17 uur
Wageningen	Churchillweg 138, hoek Kolkakkerweg	10 en 16:30 uur
Zierikzee	Lutherse kerk	10 uur
	Gat van West-Noord-Westen	tweemaal per maand
Hersteld Apostolische Zendingkerk		
Correspondentieadres: H.F. Rijnders, Hogerbeetsstraat 32, 2242 TR Wassenaar		